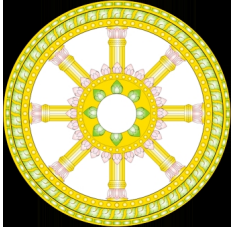

•เขียนโดย Administrator•

•วัน•พุธ•ที่ 13 •มีนาคม• 2013 เวลา 14:36 น. • - •แก้ไขล่าสุด• &•วัน•จันทร์•ที่ 29 •เมษายน• 2013 เวลา 08:44 น. •

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า "ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ความจนเป็นทุกข์ในโลกของผู้บริโภคม." ภิกษุทั้งหลายกราบทูลว่า "เป็นอย่างนั้น พระเจ้าข้า" จึงตรัสต่อไปว่า "ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย คนจนไม่มีทรัพย์ของตนเอง ไม่มั่งคั่ง ย่อมทุกข์นี้. แม้การทุกข์นี้เป็นทุกข์ในโลกของผู้บริโภคม."

"คนจนทุกข์นี้ ก็จะต้องเสียดอกเบี๋ย. แม้การเสียดอกเบี๋ย ก็เป็นทุกข์ในโลกของผู้บริโภคม."

"คนจนที่จะต้องเสียดอกเบี๋ย ไม่ให้ดอกเบี๋ยตามกำหนด ก็ถูกเขาทวง แม้การถูกทวง ก็เป็นทุกข์ ในโลกของผู้บริโภคม."

"คนจนถูกทวง ไม่ให้เขา ก็ถูกเขาตามตัว แม้การถูกตามตัว ก็เป็นทุกข์ในโลกของผู้บริโภคม."

"คนจนถูกตามตัว ไม่ให้เขา ย่อมถูกจองจำ แม้การถูกจองจำ ก็เป็นทุกข์ในโลกของผู้บริโภคม."

"ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ความจนก็ดี, การทุกข์นี้ก็ดี, การเสียดอกเบี๋ยก็ดี, การถูกทวงก็ดี, การถูกตามตัวก็ดี, การถูกจองจำก็ดี เป็นทุกข์ในโลกของผู้บริโภคม ด้วยประการฉะนี้."

"ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ข้ออุปไมยก็อย่างนั้นเหมือนกัน. บุคคลบางคนไม่มีศรัทธา(ความเชื่อ) ในกุศลธรรม ไม่มีหิริในกุศลธรรม ไม่มีโอตตปะในกุศลธรรม ไม่มีความเพียรในกุศลธรรม ไม่มีปัญญาในกุศลธรรม บุคคลนี้ เรียกว่าเป็นคนจน ไม่มีทรัพย์ของตนเอง ไม่มั่งคั่งในวินัยของพระอริยเจ้า."

"คนจน (ทางธรรม) นั้น เมื่อไม่มีศรัทธาในกุศลธรรม ไม่มีหิริในกุศลธรรม ไม่มีโอตตปะในกุศลธรรม ไม่มีความเพียรในกุศลธรรม ไม่มีปัญญาในกุศลธรรม ย่อมประพฤติดุจจรีตทางกาย วาจา ใจ การประพฤติดุจจรีตทางกาย วาจา ใจ นี้ เรากล่าวว่า เป็นการทุกข์นี้ของผู้นั้น."

•เขียนโดย Administrator•

•วันพุธที่ 13 มีนาคม 2013 เวลา 14:36 น. - •แก้ไขล่าสุด •วันจันทร์ที่ 29 เมษายน 2013 เวลา 08:44 น. •

"คนจน (ทางธรรม) นั้น เพราะเหตุที่จะปกปิดทุจริตทางกาย วาจา ใจนั้น จึงตั้งความปรารถนาลามก ปรารถนาว่า ดำริว่า คนทั้งหลายอย่ารู้เรื่องราวเลย ย่อมกล่าววาจา ย่อมพยายามทางกาย ด้วยคิดว่า คนทั้งหลายอย่ารู้เรื่องราวเลย. ข้อนี้ เรากล่าวว่า เป็นการเสียดอกเบี้ยของผู้นั้น."

"เพื่อนพรหมจารี (ร่วมประพฤติพรหมจรรย์) ผู้มีศีลเป็นที่รัก ย่อมกล่าวถึงผู้นั้นว่า มีการกระทำอย่างนี้ มีความประพฤติอย่างนี้. ข้อนี้ เรากล่าวว่า เป็นการถูกทวงของผู้นั้น."

"ความคิดที่เป็นอกุศล (กุศลวิตก) อันลามก อันประกอบด้วยความเดือดร้อน ย่อมติดตามผู้นั้น ผู้ไปสู่ปากก็ตาม ผู้โค่นไม้ก็ตาม ผู้เรือนว่างก็ตาม. ข้อนี้ เรากล่าวว่า เป็นการถูกตามตัวของผู้นั้น."

"คนจน (ทางธรรม) นั้น ประพฤติทุจริตทางกาย วาจา ใจ แล้ว ภายหลังที่สิ้นชีวิตไป ย่อมถูกจองจำ ด้วยการจองจำในนรกบ้าง ด้วยการจองจำในกำเนิดแห่งสัตว์ดิรัจฉานบ้าง."

"ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เราไม่เห็นการถูกจองจำอย่างอื่นสักอย่างเดียว ที่ทำรุนแรง ที่นำทุกข์มาให้ ที่ทำอันตรายแก่การบรรลุธรรมะอันปลอดโปร่งจากกิเลส อันเป็นธรรมยอดเยี่ยม เหมือนการถูกจองจำในนรก หรือในกำเนิดสัตว์ดิรัจฉานนี้เลย."

ฉกนิบาต อังคุตตรนิกาย ๒๒/๓๙๒